

عنوان مقاله:

نفار (بنایی بومی و مذهبی مازندران)

محل انتشار:

سومین همایش ملی باستان شناسی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مرضیه اکبرپورکامی - کارشناسی ارشد باستان شناسی، دانشکده نر دانشگاه بیرجند

حسن هاشمی زرج آباد - دانشیار گروه باستان شناسی دانشگاه بیرجند

بهنام کلاه چی - دانش آموخته حسابداری

خلاصه مقاله:

نفار یا نپار بالاخانه ای است، از جنس چوب، با کار کرد مذهبی، آیینی و بومی که در منطقه مازندران، در فضایی کاملاً باز و در یک ارتفاع بلند از سطح زمین به اندازه یک طبقه فاصله داشته که عموماً بر پلان مربع یا مستطیل و روی پایه های چوبی قرار می گیرند ساخته میشود. بومی بودن آن مختص مردم شمال ایران به خصوص شرق مازندران است. هرچند پیشینه این بناها چندان مستند نیست، اما گمان آن می رود که ریشه در دوران باستان داشته و از جهت ویژگی های فرمی شباهت هایی با بناهای آیینی ایران باستان مانند قصر ایزدبانوی آبها آن چنان که در اوستا معرفی شده است، داراست، اما چنان که با ورود دین اسلام بسیاری از آیینهای قدرتمند پیشین به دلیل ریشه دواندن عمیق در فرهنگ و باور مردم، با چهره ای نو و قالبی جدید به حیات خویش ادامه دادند، در واقع علت ساخت این بنا با آب در ارتباط است. هدف اصلی نگارش این مقاله، شناخت بیشتر از تاریخچه معماری و کاربری بنا از دوران کهن باستان تا اثر معاصر است. در واقع نگارندگان مقاله سعی دارند با تکیه بر روش تحقیق توصیفی و با استفاده از ابزار گردآوری اطلاعات کتابخانه ای و مشاهده میدانی به مطالعه و بررسی این معماری بومی و مذهبی مازندران بپردازند.

کلمات کلیدی:

نفار، نپار، سقائفار، بناهای بومی و مذهبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/770678>

